

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De purgatorio Margaretae sanctimonialis de sancto Salvatore, cap. 36.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

quæ excogitari potest in hoc mundo. Cæs. Requisite de hoc verbo à me quidam magnus theologus, respōdit: Falsissimum est, nisi intelligatur de eodē genere penę, verbi gratia; Ignis ille acutior est nostro, frigus frigore nostro, & sic de cæteris: quibus à certiori subsequētes visiones concordant. CAPVT XXXVI.

CIrca hoc triennium puella quædam paruula, *De diuer* nouem vt puto annorum, in monte Sancti *sis panis* Saluatoris, quæ domus ordinis nostri est, in *purgādo-* aduentu ipsius Saluatoris mortua est: defuncta verò, *rum.* clara die, conuentu stante in choro, ipsa chorum intravit; intrans, ante altare satis profundè inclinavit, sic in locum suum, vbi stare solita erat, secedens. Quæ iuxta se alia puella, penè eiusdem ætatis, stare videns, & mortuam sciens, tanto horrore concussa est, vt notaretur. Requisite verò à domina Benigna Abbatissa, à cuius ore audiui, quæ dicturus sum, cur ita in choro concuteretur, respondit: sic & sic soror Gertrudis in chorum venit, & cum dictis vesperis commemoratio fieret dominæ nostræ, ad collectam se in terram, stans iuxta me, prostravit; finita verò collecta, se erigens, abiit: hæc fuit causa horrois mei. Abbatissa, timens illusiones diabolicas, ait puellæ: Soror Margareta (hoc ei nomen erat) si denuo venerit ad te soror Gertrudis, dic ei: Benedicite; & si responderit tibi; Dominus; interroga vnde veniat, vel quid quarat. Sequenti die illa venit, & salutata, cum respondisset, Dominus, puella subjunxit: Bona soror Gertrudis, vnde tali hora venis, vel quid apud nos quaris? Respondit illa: Ad satisfactionem huc veni, quia libenter tecum in choro susurravi, semiplenè verba proferēs, idcirco in eodem loco iussa sum satisfacere, vbi me contigit peccare: & nisi tibi de eodem vitio caueas, eandem pœnam moriens sustinebis. Cum quarta vice prædicto modo satisfacisset, ait consorori: Modò satisfactionē meam compleui, de cætero non me videbis; quod ita factum est. Nam ea aspiciente, tendebat versus cœmiterium, mirabili virtute murum eius transcendens. Ecce tale fuit purgatorium huius virginis.

APOLLONIVS: Non est sanæ mentis, qui huiusmodi pœnam omni pœna huius mundi dixerit acuciosem. CAESARIVS: De hoc plenius in sequenti cap. disputabitur: Margareta verò ex comminatione defunctæ sic territa est, vt infirmata, ad extrema deueniret: quæ rapta in excessum mentis, sic jacuit, vt omnibus defuncta videretur; post horam reuerfa, quosdam ex sororibus in præsentia dominæ nostræ se vidisse, quosdam & illic non vidisse testata est: Dicebat etiam, quia eadem gloriosa virgo Maria coronam in manu haberet, quæ Stepponis sacerdotis esse dicebat. Idem Steppo presbyter fuit valde religiosus, & mirè charitativus in eodem monte Deo, prædictisque sororibus seruens. Vt autem noueris non esse curandum, quacumq; morte iustus moriatur, idem Steppo, cum in acutis laboraret anno præterito, materia rapta in cerebrum totus factus est phreneticus, ita vt multas blasphemias euomeret. Defuncto eo atque sepulto, Dominus nerita eius volens ostendere, miracula ad eius tumbam dignatus est operari: infirmi, sicut audiui, super illam dormiunt, & sani surgunt. APOLLONIVS: Nunc edisseras, quæ residua sunt de purgatorio. CAESARIVS: Quibusdam sola carètia diuinæ visionis purgatorium est, sicut in hoc patet exemplo.

CAPVT XXXVII.

ANte hos duodecim annos, monachus quidam Wilhelmus nomine apud nos defunctus est; puer quidem ad ordinem venit, & verè puer, quia purus & impollutus, genere nobilis erat, sed virtus mentis magis illum nobilitabat. Completo anno probationis, sequenti die cœpit infirmari, & post paucos dies, sancto fine decedens, expleuit tempora multa. Qui statim post mortem cuidam monacho apparens, cum de statu suo requireretur, respondit se esse in pœnis. De quo verbo cum ille territus fletet, & diceret: Si tu es in pœnis, qui nunquam peccasti, quid fiet de me peccatore, meique similibus? Consolans eum defunctus ait: Noli flere, quia